

af bemærke, førend jeg kommer til disse Bestemmelser i mit Lovforslag.

Jeg har nu fulgt Commissionen paa dens Reiser, gennem dens Lovforslag og de vedsoiede Motiver, dog uden at indlade mig paa Drøftelsen af Motiverne til Principets Bibeholdelse. Jeg har med største Omhyggelighed søgt at undgaae Partisshed, idet jeg paa den ene Side har udhævet den store Anerkjendelse, der tilkommer Commissionen for Udarbejdelsen af det nye Lovudkast, paa den anden Side med al den Frimodighed, Sagens Vigtighed og en inderlig Overbeviisning nødvendiggjør, har udpeget, hvorledes dette Arbejde trods de betydeligt udvidede Friheder for Fiskerne dog altid vil blive uholdbart ligeoverfor den sunde Fornuft og en fri Udvikling af vore Næringsveie.

Der staaer altsaa nu tilbage at drøfte de af Commissionen deels i Indledningen, deels i Slutningsbemærkningerne fremsatte Motiver til, at den har holdt sig til det gamle Princip som Udgangspunct for det nye Lovforslag; og her ville vi, som jeg i Indledningen til mine Bemærkninger yttrede, træffe Commissionens svageste Side, hvilket er meget uheldigt.

Idet jeg altsaa henholder mig til de i min Bestemmelses Indledning anførte Uddrag af Motiverne, som ere nummererede af mig, maa jeg for Lydeligheds Skyld forudstille den Bemærkning, at, om jeg ikke altid, hvor Commissionen syntes mig altsor vidtløftig, ordret har anført dens Grunde, saa har jeg dog stricte holdt mig til Meningen; og da Grundene saaledes allerede een Gang ere fremsatte, skal jeg for at undgaae Gjentagelser blot nævne Nummeret, hvorunder hver er sorteret af mig.

#### Slutn. Bem. Nr. 1.

Da dette Nummer er mere forkortet end noget af de andre, vil det dog maasse være rigtigst her at supplere, hvad der for er udeladt; Commissionen ytrer:

„Med Hensyn til, at man ventelig mod vort Lovforslag vil rette den samme Bebreidelse for utilbørlig Vidtløftighed, som vi oftere have hørt fremsatte mod Lov af 1857, troe vi, efterat have affluttet Betænkningen, endnu at burde tilføie, at ogsaa vi, da vi gik til Arbejdet, vare af den Formening, at Loven om Limfjords-

fiskeriet betydelig kunde simplificeres, og at den navnlig, som man har yttret, kun burde indeholde enkelte Hovedregler for Fiskeriet, medens de nærmere Details, saaledes Garns og Redskabers Benyttelsesmaade og Indretning, skulde overlades Administrationen til Afgjørelse ved Anordning; vi maatte imidlertid, da vi kom nærmere ind paa Behandlingen, snart opgive denne Anskuelse, og jo længere vi skrede frem i Arbejdet, desto mere bleve vi overbeviste om, at man rettest burde holde sig til det Bestaaende, hvorefter Lovgivningsmagten alene har at ordne dette Forhold i det Hele; ikke blot anbefaler denne Ordning af Forholdet sig blandt Andet ved at tilfikkre en alsidigere og nøiagtigere Undersøgelse og ved at yde en lettere Overskuelighed af alle herhen hørende Bestemmelser — hvad for Bedkommende, især Fiskerne ei er uvigtigt — osv.“

Hvad vi altsaa her have at holde os til som Grunde, ere: en alsidigere og nøiagtigere Undersøgelse, og: en lettere Overskuelighed af alle herhen hørende Bestemmelser:

At de herhen hørende Bestemmelser ville blive underkastede en mere fleersidig Undersøgelse i Rigsdagen end i Ministeriet, er, efter hvad man har oplevet i den Retning, antageligt, ja endog saa sandsynligt; men, om Sagen derved vilde blive afgjort paa en fornøftigere og hurtigere Maade, hvad der dog er Hovedsagen, det er et stort Spørgsmaal. Man maa nemlig vel lægge Mærke til, at Rigsdagens Medlemmer næsten udelukkende ere Landmænd, Embedsmænd, Kjøbmand og nogle faa Redactører. Naar derfor en Fiskerisag bringes paa Bane, bliver den rigtignok behandlet med al den Nøiagtighed og Vidtløftighed, der er characteristisk for alle os Danste; men, da næsten ingen af Talerne fjender synderligt til, hvad der kan fremme vore Fiskerier, er det ikke sandsynligt, at det, der bliver sagt, kan bidrage til den rette Belysning af Forholdene, hvorimod den allerbedste og kyndigste Autoritet med Hensyn til Limfjordsfiskeriet paa enhver Tid staaer til Ministeriets Disposition, nemlig: Controlleur, Kammerraad Andersen. Det er altsaa rimeligt, at den nøiagtigste og hurtigste Undersøgelse vil kunne skee igennem